RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 125v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

submurmurat qb dā credentib & dicentib. nunqd xpc cū uenerit plura signa facturi
est q̄ quē hic facit. tē aut a solis ortu usq; ad occasū laudabile erit nom xpi dni. &
laudabunt eū omis gentes. laudabunt eū omis ppli. & tē implebit qd scptū ē. & dnabit
a mari usq; ad mare. & a flumine usq; ad terminos orbis terre. coram illo procident ethyo
pes. & inimici eius terram linguent. & cetera. Tē uiuq; maiore q̄ nc inuidia quereris me.
cupientes nom meū extinguere. s; frustra. Nā q ego uado. uos n potestis uenire. Nc ut ego
sū uos potestis uenire. immo qa a uobis uenio. uos me potestis inuenire. & p modicū etiā
potuistis apphensū de uia tua uiuentiū exterendo eicere. Verū hoc uob facerentib ego uado
q uos n potestis uenire. s; nec saltē lapidē illuc potuistis iacere. Quereris tū me ardentis
sima psecutione. & seruos meos qdē occideris. flagellabris. crucifigeris. lapidabris. & de
ciuitate in ciuitatē psequimini. me aū ēt tangere n potuistis. s; fortasse ego cū alios occidimus.
alios substituā testes meos. ut magis ac magis gestis insipiens emulemini. Dicerē g in
dei ad semetipsos. Quo hic iturus ē. qa n inueniem eū. Quis est sermo quē dixē. quereris
me. & q sū ego uos n potestis uenire. Nunqd indispsionē gentiū iturus ē. & doctur gentes.
Ad semetipsos hoc dixerē. & n ipsū intro gauerit. nec enim inhumilitatis arcē q superbis in
tib ardua nimis ē. saltē tantillū aspirare potuisset. ut ab ipso qeq intentione discendi
quereris. Nunqd aiunt indispsionē gentiū iturus ē. & doctur gentes. O iudei uitē de
seruitis. & salutis inimici. timor q timeris euenit uob. & qd ueremini accidat. Ideo
ne timeris. ne si p xpm totus mundus erit. & gentib ds innotescat. uia singularis gla de
peribit. Hoc enim uob psaga mea uia pdicabat. qd si iuxta ppbia Iacob xpc uenisse. q
expectatio gentiū forte. uia de uni di cultu tanq unicorniū singularis superbia sup tra
se ultra magnificare n apponeret. Igit & uos ex abundantia cordis ad uos ipsos locuti estis.
qa qd timebatis. ppter qd xe inuidetis. & neqq n uidendo s; inuidendo psequimini ore malig
no ructatis nequa crapulari. Ibit ibit indispsionē gentiū. & docebit gentes. & dū uos hoc
peruentes. & auertere uolentes ipsū occidistis. tē sup eos suos. & quadrigas saluationis
ascendes. tota salute secū a uob tēsimigrante indispsionē gentiū exterbit. Mors ipsa via
ē uitē ad gentes. pficiscentiū. Sic Ionas n parida tēsiuit in ninniuen ciuitatē magnā. s; ma
re ingressus. moxq; abysso uallat. & pelago coopt. atq; p triduū deuenire ceu reuocatus.
tandē ambulauit in ninneuen magnā. & pdicando comouit & exturbauit illā ut sana
rētur ppenitentia. Iouana. & ita saluata ninniuē. exarsit cucurbita q obūbrauerat capi
tī Ione. uidet in typū uīr. quē synagoga tepliq; vt sicā sōē qndā di tabernaculū gentiū
ecclā florescente exarsit. Sic emorrousa tangente fimbriā uestimti dni. & a fluxu
sanguinis liberata. confestim archisynagogi filia mortua ē. q tē pfecto nata fuerat qn
do infirmitatē incidit mulier pdicta. Nā & puella erat annorū. xii. & hec mulier
habebat infirmitatē annos. xii. Qd s uult hoc. Videt qa tē synagoga in dbrabā.